

راههای دستیابی به یافته‌های مؤثر و متقاعدکننده در حسابرسی عملیاتی

چکیده

حسابرسی عملیاتی، فرایند منظم و روشنمند ارزیابی اثربخشی، کارایی و صرفه اقتصادی عملیات واحد تجاری و گزارش نتایج همراه با پیشنهادهای عملی به اشخاص ذی صلاح برای بهبود عملیات است (تصویبات کارگروه حسابرسی عملیاتی، فصلنامه حسابرس، شماره ۱۰). در این تعریف به واژه‌های مهمی که در ادبیات حسابرسی عملیاتی به وفور مورد استفاده قرار گرفته‌اند، اشاره شده است. این واژه‌ها شامل ارزیابی، اثربخشی، کارایی، صرفه اقتصادی، گزارش نتایج ارزیابی و پیشنهادهای عملی است که در مورد هر یک از این واژه‌ها و سایر واژه‌های مرتبط در فصلنامه حسابرس و تحت عنوان آشنایی با مفاهیم اساسی حسابرسی عملیاتی، مواردی به تفصیل ذکر شده است.

مقدمه

➡ رادامه مباحث یادشده در این مقاله به راههای دستیابی به یافته‌های مؤثر و متقاعدکننده در حسابرسی عملیاتی شامل یافته‌های حسابرسی عملیاتی با استفاده از روش‌های مختلفی به دست می‌آیند. برخی از روش‌های مورد استفاده تکمیل یافته‌های حسابرسی عملیاتی و بسط و تکمیل این یافته‌ها، پرداخته می‌شود.

● محک زنی از طریق مقایسه عملکردها، با معیارهای مناسب؛

● بررسی نمودار سازمانی، شرح وظایف، خط مشی‌ها و رویه‌های مدون؛

● تجزیه و تحلیل صورت‌های مالی و سایر گزارش‌های تهیه شده برای استفاده مدیریت؛

● تجزیه و تحلیل‌های آماری؛

یافته‌های حسابرسی عملیاتی

یافته‌های حسابرسی عملیاتی اطلاعات و نتایج حاصل از بررسی و ارزیابی موضوعی خاص، با استفاده از روش‌های حسابرسی عملیاتی است که با توجه به میزان اهمیت آنها، در گزارش حسابرسی عملیاتی قابل درج است.

-
- مصاحبه با مدیران و کارکنان کلیدی واحد مورد رسیدگی؛
 - مطالعات موردنی درباره موضوع خاص؛
 - استفاده از پرسشنامه برای گردآوری اطلاعات درباره کنترل‌های مدیریت؛
 - ارزیابی و آزمون کنترل‌های مدیریت؛
 - بررسی معاملات و بازرگانی مدارک مربوط به پروژه‌ها، نامه‌نگاری‌ها و قراردادها؛
 - بررسی عملیات از طریق به کارگیری فنونی نظیر کارسنجدی و زمان سنجی؛
 - تهیه نمودگر و به کارگیری فنون مختلف داده پردازی و حسابرسی رایانه‌ای؛ و
 - مشاهده مستقیم فرایندها و روش‌ها.

نکات مفهومی برای تکمیل یافته‌های حسابرسی عملیاتی

حسابرسی عملیاتی برای تکمیل یک یافته خاص حسابرسی عملیاتی باید از ویژگی‌های مختلف شامل وضعیت واقعی، معیار، علت‌ها، آثار و پیشنهادهای عملی آگاهی داشته باشد. به هر حال، اقدامات موردنیاز برای تکمیل یافته‌های حسابرسی به هدف حسابرسی بستگی بسیار دارد. بنابراین، یافته‌حسابرسی وقی کامل تلقی می‌شود که هدف حسابرسی را تأمین کند و گزارش حسابرسی به وضوح آن هدف‌هارا به ویژگی‌های مزبور مرتبط سازد (قومی، استانداردهای حسابرسی دولتی، ۱۳۷۸).

الف. وضعیت واقعی

وضعیت واقعی به موقعیتی گفته می‌شود که در عمل وجود دارد. وضعیت واقعی در جریان عملیات حسابرسی، مشخص و مستند می‌شود. حسابرس در تعیین وضعیت موجود یک یافته حسابرسی عملیاتی، باید به پرسش‌هایی از این قبیل پاسخ دهد: چه چیزی را یافته‌اید؟ چه چیزی را مشاهده کرده‌اید؟ چه چیزی معیوب، ناقص یا اشتباه است؟ و آیا نارسایی مشاهده شده، محدود به واحد عملیاتی مورد بررسی

می کند، سپس با انجام مصاحبه های اثربخش، مشاهده عملیات، بررسی اسناد و مدارک خاص و نیز مستندسازی آنها، می کوشد حقایق را آشکار سازد.

به معیار

حسابرس عملیاتی در تجزیه و تحلیل وضعیت موجود، باید از شرایطی آگاه باشد که انتظار دارد در آن به مقصد ها و هدف های عملیاتی دست یابد. در واقع این تجزیه و تحلیل شامل مطالعه و اندازه گیری عملکرد واقعی در مقایسه با معیار های گوناگونی است که میزان دستیابی سازمان به هدف های مربوط را تعیین می کند.

حسابرس عملیاتی باید موضوع هایی از قبیل قوانین و مقررات مربوط، قرارداد و سیاست های موجود، سیستم ها و روش ها، استانداردها، جدول های زمانی، طرح ها و بودجه ها را مورد بررسی قرار دهد و به منظور تعیین معیار مناسب برای هر یافته حسابرسی خاص، با درنظر گرفتن وضعیت موجود، به پرسش هایی از این قبیل پاسخ دهد که: عملیات باید چگونه باشد؟ معیار ارزیابی و روش استاندارد چیست؟ در واقع در این مرحله، «چیزی که هست با چیزی که باید باشد» مقایسه می شود. (رایدر، راهنمای جامع حسابرسی عملیاتی، ۱۳۸۰).

به علت ها

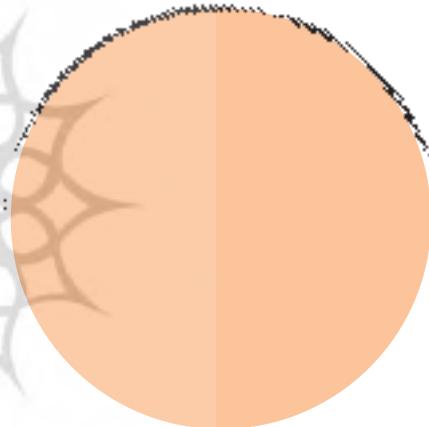
ارزش یافته های حسابرسی عملیاتی زمانی بیشتر می شود که حسابرس علت های انحراف از معیارها را شناسایی کند. حسابرس عملیاتی به منظور تجزیه و تحلیل این علت ها باید به پرسش هایی از این قبیل پاسخ دهد: چرا این اتفاق افتاد؟ و دلایل وجود نارسایی های عملیاتی چیست؟ (رایدر، راهنمای جامع حسابرسی عملیاتی، ۱۳۸۰).

یکی از مهم ترین عوامل در تکمیل یافته حسابرسی عملیاتی، مشخص کردن علت های نارسایی ها است. این علت ها، موجب کاهش اثربخشی و از دست رفتن کارایی و

و یا گسترده تر از این حد است؟ (رایدر، راهنمای جامع حسابرسی عملیاتی، ۱۳۸۰).

مقدار، مبلغ و کیفیت خرید و فروش، وضعیت دارایی ها و بدھی ها، تعداد و بهای تمام شده محصولات تولید شده، تعداد و دفعات حمل مسافر و بار، میزان و مبلغ ضمانت نامه و بیمه نامه های صادره، میزان و نوع تسهیلات اعطایی، تعداد پرونده های رسیدگی شده، تعداد گزارش های صادره، ساختار سازمانی، تعداد کارکنان صف و ستاد و هم چنین فرایندها و سیستم های به کار گرفته شده، نمونه هایی از وضعیت واقعی در واحد اقتصادی است.

حسابرس هنگام شناخت وضعیت واقعی، عملیات و اطلاعات مربوط را در دامنه رسیدگی بررسی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی

به پرسش‌هایی از این قبیل، پاسخ دهد: یافته‌ها چه آثاری دارند؟ و نتایج نهایی شرایط موجود چیست؟ (رایدر، راهنمای جامع حسابرسی عملیاتی، ۱۳۸۰).

طولانی شدن زمان تحویل کالا و ارائه خدمات، از دست دادن بخشی عمدۀ از سهم بازار، کاهش تولید و عدم ایفای به موقع تعهدات، کاهش کیفیت کالا و خدمات، نارضایتی کارکنان، مردم و مسئولان از عملکرد مدیریت، بازده نامناسب دارایی‌ها و زیان‌های عمدۀ عملیاتی، نمونه‌هایی از آثاری توجّهی به شناسایی نقاط ضعف و عوامل ایجاد نارسایی‌ها و اصلاح آنها است.

صرفه اقتصادی می‌شود. حسابرس باید در شناسایی علت‌ها، دقت بسیاری را به کار برد. در برخی موارد، اشخاصی خاص عامل ایجاد نارسایی هستند. باید توجه داشت که مسئولیت حسابرس، شناسایی این اشخاص نیست، بلکه موضوع مورد نظر، شناسایی دلایل مهم انحراف از معیارهای مورد انتظار است.

علت‌ها ممکن است از موارد زیر ناشی شود:

- ضعف مدیریت و وجود سیستم‌های عملیاتی نامناسب؛
- نبود کنترل‌های مناسب در رابطه با ریسک‌های عدم دستیابی به هدف‌های فعالیت‌ها؛

ث. پیشنهادها

عامل اصلی تکمیل موفقیت آمیز یافته‌های حسابرسی عملیاتی، ارائه پیشنهادهایی برای انجام اقدامات اصلاحی جهت بهبود وضعیت نامساعد جاری است. پیشنهادها باید به طور منطقی به شرح وضعیت نامساعد کنونی، علت‌های مهم و اقداماتی بپردازد که برای جلوگیری از تکرار آن باید صورت گیرد.

پیشنهاد حسابرس باید اجرashدنی و منطقی باشد تا مدیریت به آسانی مزایایی به کارگیری آنها را دریابد. حسابرس در مورد ارائه پیشنهادها باید به پرسش‌هایی از این قبیل پاسخ دهد: برای اصلاح وضعیت چه پیشنهادهایی می‌توان ارائه کرد؟ آیا این پیشنهادها، با وضعیت کنونی، معیارها، علت‌ها و آثار، رابطه منطقی دارند؟ و این که آیا پیشنهادها اجرashدنی و منطقی هستند؟ (رایدر، راهنمای جامع حسابرسی عملیاتی، ۱۳۸۰).

- موثر نبودن یا عدم رعایت کنترل‌های موجود؛
- برنامه‌ریزی نامناسب یا نبود سیستم‌ها و روش‌های برنامه‌ریزی؛
- ساختار سازمانی نامناسب و مشخص نبودن شرح وظایف کارکنان؛
- ناتوانی یا بی‌علاقگی کارکنان؛
- سیاست‌ها، روش‌ها، دستورالعمل‌ها و استانداردهای ناکافی، مبهم و قدیمی؛
- ضعف یا کمبود نیروی انسانی متخصص و ماهر؛
- کمبود منابع مالی؛
- موثر نبودن روش‌های اداری و داده پردازی؛
- نبود ارتباطات موثر؛ و
- نبود سیستم‌های اطلاعاتی مناسب.

ث. آثار

برون‌سپاری برخی از فعالیت‌ها، افزایش و کاهش تعداد کارکنان و اصلاح ساختار سازمانی، ایجاد شعبه‌های جدید، توقف خطوط تولید زیانده، تغییر در ترکیب فروش، خرید به صورت متمرکز، تغییر در پذیرش و نحوه عمل سفارش‌های دریافتی، تدوین سیاست‌ها و آیین نامه‌های مورد نیاز، استقرار سیستم بهای تمام شده و اصلاح روش‌های اعطای تسهیلات و وصول مطالبات، نمونه‌هایی از پیشنهادهای حسابرسان

یکی از هدف‌های اساسی اجرای حسابرسی عملیاتی، مقاعده ساختن مدیریت واحد مورد رسیدگی به انجام مجموعه‌ای از اقدام‌های لازم به منظور اصلاح نارسایی‌های شناسایی شده است. حسابرس برای کمک به مدیریت در تجزیه و تحلیل وضعیت موجود، باید تا حد امکان آثار نارسایی‌ها را در قالب واژه‌های کمی مثل ریال، زمان، محصول، تعداد اقلام یا معاملات بیان کند. او در تعیین آثار یاد شده، باید بتواند

عملیاتی است.

حسابرسی عملیاتی می‌توان از روش‌های متفاوت و متعدد استفاده کرد. از این‌رو، یک راهکار ثابت برای بسط و تکمیل وجود ندارد. به هر حال، مراحل زیر را می‌توان به عنوان راهکار پایه تلقی کرد:

۱. بررسی و تجزیه و تحلیل سیاست‌ها، سیستم‌ها و روش‌های موجود، با این دیدگاه که در صورت اجرای کامل و صحیح، نتایج آن مطلوب خواهد بود. اگر نتایج این موارد مطلوب نباشد، حسابرس عملیاتی به طور مستقیم به کمی‌سازی آثار و مشخص کردن علل آن می‌پردازد (رایدر، راهنمای جامع حسابرسی عملیاتی، ۱۳۸۰)؛

۲. تعیین وضعیت واقعی، نتایج فعالیت‌ها و گرداوری شواهد معتبر در ارتباط با

حوزه‌های عملیاتی تحت بررسی و معاملات مربوط؛

۳. تعیین معیارهای مناسب، مقایسه نتایج فعالیت‌ها و روش‌های انجام معاملات واقعی با معیارهای ارزیابی و روش‌های مصوب، جهت شناسایی نارسایی‌ها و بررسی این موضوع که نتایج به دست آمده و روش‌ها به درستی اجرا شده یا خیر؛

۴. رایزنی با مدیریت واحد مورد رسیدگی در رابطه با نتایج یافته‌ها و تقسیم شرایط موجود؛

۵. علت دست نیافتن به نتایج مطلوب، افزون بر علل پیشگفته ممکن است نبود کترل‌های مناسب برای کاهش ریسک‌های عدم دستیابی به اهداف فعالیت‌ها یا نبود رعایت کترل‌های مدیریت باشد، در نتیجه این موضوع باید به همراه مدارک و شواهد مناسب و کافی مشخص شود؛

۶. آثار را می‌توان بر حسب مبالغ از دست رفته و به صورت کمی‌بیان کرد. اگر آثار در خور توجه نباشد حسابرس از صرف وقت اضافی در تکمیل بیش از حد یافته‌های حسابرسی اجتناب می‌کند؛ و

۷. گرداوری اطلاعات برای ارائه پیشنهادهای عملی جهت

در مواردی که هدف حسابرسی عملیاتی شامل ارائه پیشنهاد نیز باشد، بخش پیشنهادگزارش در بیشتر موارد از اهمیت چشم‌گیری برخوردار است. اگرچه یافته‌ها غلب مشکلاتی را تبیین می‌کند که مدیریت به وجود آنها اعتقاد داشته است، اما راه حل‌های پیشنهادی، افکار و ایده‌های جدیدی را ارائه می‌کند (صفار، حسابرسی عملیاتی، کارایی، اثربخشی

ارائه‌مند

از جمله قراردادهایی که از سوی شخص ثالث مثل وزیر مربوط و یا امور مجامع شرکت‌ها پشتیبانی می‌شوند، ممکن است شامل ارائه پیشنهاد نباشد. در چنین مواردی، یافته‌ها ممکن است تنها شامل ارزیابی عملکرد باشند و در برگیرنده پیشنهادهایی مبنی بر اصل هزینه / منفعت برای بهبود عملیات نباشند.

در مواردی که هدف حسابرسی عملیاتی شامل ارائه پیشنهاد نیز باشد،

بخش پیشنهادگزارش در بیشتر موارد از اهمیت چشم‌گیری برخوردار است. اگرچه یافته‌ها، غلب مشکلاتی را تبیین می‌کند که مدیریت به وجود آنها اعتقاد داشته است، اما راه حل‌های پیشنهادی، افکار و ایده‌های جدیدی را ارائه می‌کند (صفار، حسابرسی عملیاتی، کارایی، اثربخشی و صرفه اقتصادی، ۱۳۷۶).

بسط و تکمیل یافته‌های حسابرسی عملیاتی

حسابرس عملیاتی به منظور بسط و تکمیل یافته‌های حسابرسی باید به حد کافی عملیات مربوط را تجزیه و تحلیل و به موازات آن، کلیه اطلاعات مناسب و شفاف را گرداوری کند.

حسابرس با انجام این مرحله از فعالیت حسابرسی باید بتواند شواهدی را فراهم آورد تا مدیریت را قانع سازد که نارسایی‌هایی با اهمیت در عملیات مورد ارزیابی وجود داشته است و علل و آثار نارسایی‌های مربوط را مشخص کند. در واقع، مهم‌ترین مرحله انجام حسابرسی عملیاتی، بسط و تکمیل یافته‌های حسابرسی است.

خلاصه

یافته‌های حسابرسی عملیاتی با استفاده از اجرای روش‌های مختلف نظری محک زنی، تجزیه و تحلیل موارد مختلف، مصاحبه با کارکنان، مطالعات موردي، پرسشنامه‌های مختلف، ارزیابی و آزمون کنترل‌های مدیریت، بازرگانی مدارک و مستندات موجود، بررسی عملیات، به کارگیری فنون مختلف داده‌پردازی و حسابرسی رایانه‌ای و مشاهده مستقیم فرایندها و روش‌ها به دست می‌آیند. حسابرس برای تکمیل یافته‌های حسابرسی عملیاتی باید از ویژگی‌های مختلف شامل وضعیت موجود، معیارها، علت‌ها، آثار و پیشنهادهای عملی، آگاهی داشته باشد. مهم‌ترین مرحله انجام حسابرسی عملیاتی، بسط و تکمیل یافته‌های حسابرسی است. این مرحله شامل گرداوری شواهد لازم و مقایسه وضعیت واقعی یا نتایج عملکرد با معیارهای مربوط و تعیین علت‌ها و آثار و تدوین پیشنهادهای عملی و منطقی است. راهکار پایه جهت بسط و تکمیل یافته‌های حسابرسی شامل، بررسی و تجزیه و تحلیل سیاست‌ها، سیستم‌ها و روش‌ها، تعیین وضعیت واقعی و نتایج فعالیت‌ها، تعیین معیارهای مناسب و مقایسه آنها با وضعیت واقعی و نتایج عملیات، تبادل نظر با مدیریت واحد مورد رسیدگی، مشخص کردن علت‌ها، تعیین آثار و گرداوری پیشنهادهای عملی و منطقی است.

بهبود وضعیت از جنبه‌های اثربخشی، کارایی و صرفه اقتصادی عملیات. اگر در زمان ارائه پیشنهاد به واحدهای تجاری، هزینه پیشنهاد مطرح شده بیش از صرفه جویی برآورده باشد، حسابرس و مدیریت هر دو ممکن است به این نتیجه برسند که این پیشنهادها توجیه اقتصادی ندارد. اما باید توجه داشت که پیشنهادهای حسابرس عملیاتی، به خصوص در مواردی که موضوع مورد حسابرسی «ارزیابی عملکرد» است، لزوماً به صورت اقتصادی ارزیابی نمی‌شود. این پیشنهادها، موجبات اثربخشی عملیاتی بیشتر، تصمیم‌گیری بهتر و افزایش کارایی می‌شود و روحیه کارکنان را بیش از پیش بالا می‌برد.

■ مدیر ارشد حسابرسی عملیاتی سازمان حسابرسی

منابع:

- رайдر، هری آر، راهنمای جامع حسابرسی عملیاتی، مترجمان: مهیمنی، محمد و عبدالله پور، محمد، سازمان حسابرسی، کمیته حسابرسی عملیاتی، نشریه ۱۴۹، چاپ اول، ۱۳۸۰
- صفار، محمد جواد، حسابرسی عملیاتی: کارایی، اثربخشی، صرفه اقتصادی، گزارش کمیته حسابرسی عملیاتی و مدیریت انجمن حسابداران رسمی امریکا، سازمان حسابرسی، کمیته حسابرسی عملیاتی، نشریه ۱۱۲، چاپ اول، ۱۳۷۶
- قوامی، محمد علی، استانداردهای حسابرسی دولتی، سازمان حسابرسی، کمیته حسابرسی عملیاتی، نشریه ۱۲۷، ۱۳۷۸
- کمیته حسابرسی عملیاتی سازمان حسابرسی، آشنایی با حسابرسی عملیاتی، فصلنامه حسابرس، سال سوم، شماره ۱۰، بهار ۱۳۸۰